

MOSSÈN MIQUEL COSTA I LLOBERA LA SEVA PERSONALITAT ESPIRITUAL*

JOAN BESTARD I COMAS**

Mossèn Costa i Llobera és una vocació tardana. La seva vocació és una vocació provada. Comença a estudiar teologia als 31 anys a la Universitat Gregoriana de Roma. Es ordenat prevere als 34 anys a Roma. Estudià el batxillerat a Palma. Fou alumne de Josep Lluís Pons i Gallarza. Estudià dret a Barcelona i a Madrid.

Fou, sens dubte, un prevere il·lustrat. Llegí i conegué els principals autors llatins, catalans i castellans, els romàntics francesos i els italians. Sentí predilecció per Luis de Granada, Víctor Hugo, Alphonse de Lamartine, Frederic Mistral, Giacomo Leopardi, Alessandro Manzoni i Giosué Carducci.

Costa i Llobera representa per Mallorca el que Verdaguer per a Catalunya. La poesia de Costa és l'absoluta transparència. La poesia de Costa brolla sempre d'una profunda vida interior. El seu lirisme poètic és clar, transparent, sincer, noble i elevat, encés i viu, profund i pur.

En certa ocasió Mossèn Costa i Llobera havia afirmat que *la poesia és, entre totes les produccions literàries, aquella qui reclama més veritat interna, més sinceritat, si ha d'esser vera poesia*

Costa i Llobera reuní en tot moment, més que ningú, simplicitat i distinció i realitzà en més d'una ocasió la pretesa fusió de l'anima artística amb la més pura forma popular, que ell tant admirava en Verdaguer. Gabriel Alomar pogué escriure sense adulació que, a través de la poesia de Mossèn Costa, el poble descobrí la capacitat de noblesa del propi llenguatge.

Amb elegància i profunditat espiritual Mossèn Costa ens va saber oferir un poesia vertebrada, robusta, de contorn precís. La seva poesia - diu Joan Pons i Marqués en la seva introducció a les *Obres Completes* de Mossèn Costa - és culte sincer de l'ànima, passió sentida per tot el bell i sublim, per tot el que és pur i gran.

Enguany celebrem el 75^è aniversari del Servent de Déu Miquel Costa i Llobera. La data amversària de la seva mort és el 16 d'octubre. El lloc on morí és la trona de l'església de les Tereses de Ciutat mentre hi predicava la cloenda del trídium de XL Hores en honor de Santa Teresa de Jesús.

* Paraules pronunciades el dia 20 de maig de 1997 amb motiu de la inauguració dels Actes Commemoratius del 75^è aniversari de la mort de mossèn Miquel Costa i Llobera.

** Vicari general del Bisbat de Mallorca.

Ell tingué una mort gloriosa com a sacerdot perquè morí precisament predicant la fe, tal i com ho canta amb belles paraules l'insigne poeta solleric Guillem Colom:

Morí lluitant, com l'àguila
que el foc del cel feria
en sa volada olímpica,
morí com moriria
dins l'ardor d'una homilia
Crisòstom o Agustí.

Lluitar constant i vencer
reinar sobre l'altura
i alimentar-se i viure
de cel i de llum pura
Oh, mort i vida d'àguila!
Sortada i noble fi!

Morint d'aquesta manera, mentre predicava, es complia un desig íntim d'aquell zelós sacerdot, avui en fama de santetat, un desig que aflora amb fluïdesa d'un dels seus inspiradíssims poemes, titulat *Adorant*:

Sols que puga mon cor, perdent la vida,
amb son batec final
alçar-vos una mota més sentida
dins l'himne universal".